

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/131/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010213
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1515010213.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej v trestnej veci obžalovanej V.. I. X., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/32/2015 zo dňa 17.05.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. apríla 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej V.. I. X., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave sa zamietá.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 17.05.2017, sp. zn. 5T/32/2015 bola obžalovaná V.. I. X. uznaná za vinnú z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

V.. I. X. v čase asi o 10:20 hod. dňa 13.04.2013 v Bratislave na D. ulici č. XX pred obytným domom fyzicky napadla poškodenú C. D. tak, že počas toho ako poškodená vychádzala z obytného domu na D. č. XX v H. spoločne so svojim synom I., ktorý bol v detskom kočíku a popri nej šiel jej pes rasy Jack Russel bez vôdzky, obvinená V.. I. X. zrazu zakričala na poškodenú C. D., aby si okamžite uviazala psa na vôdzku, lebo jej syn sa bojí psov, poškodená C. D. jej oznámila, že hneď ako prenesie detský kočík aj s dieťaťom po schodoch, tak si psa uviaže, keď poškodená C. D. začala niesť kočík po schodoch, pristúpila k nej obv. V.. I. X. a začala jej siahať na kabelku, ktorú mala zavesenú na kočíku, pričom uviedla „toto sa ti páči?“, následne na to ju poškodená C. D. odstrčila od jej tašky a uviedla „čo si to dovoľujete?“, na čo ju následne obv. I. X. začala ťahať za vlasy, zhodila ju na zem, bila ju päťami do oblasti tváre, následne ju začala ťahať po zemi pred predajňu Autodiely na D. ul. v Bratislave, kde ju trekovými topánkami začala kopáť do oblasti hlavy a krku, čo trvalo asi 5 až 7 minút, pričom počas tohto kopania mal obvinenej V.. I. X. pomáhať aj jej maloletý syn L. C., ktorý ako neskôr bolo zistené je autista, ktorý mal tak isto kopáť poškodenú C. D. do oblasti chrbta, pričom mal vykrikovať, že ju zabije, celkový útok mal trvať približne 15 minút, čím poškodenej C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H.-C., H. ul. č. XXXX/XX spôsobila bolesti hlavy, bolesti a obmedzenie hybnosti krku, ktoré si objektívne vyžiadali lekárske vyšetrenie s dobou liečenia 5-7 dní, s obmedzením obvyklého spôsobu života prvých 3-5 dní.

Za to bola odsúdená § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výške 180 eur. (v písomnom vyhotovení rozsudku na str. 2 došlo k zrejmej pisárskej chybe, ktorú bude treba po doručení spisového materiálu odstrániť opravným uznesením v súlade s trestným poriadkom, tak aby bol výrok o treste v súlade so zápisnicou z hlavného pojednávania a písomným vyhotovením rozsudku).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil obžalovanej pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zviazal obžalovanú k náhrade škody poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., I. XX, H., IČO : XXXXXXXX vo výške 159,10 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná V.. I. X. v zákonom stanovenej lehote dňa 01.06.2017, prostredníctvom svojho obhajcu N.. I. C. na č.I. 258-264.

V písomných dôvodoch odvolania poukázala na skutočnosť, že v danom prípade rozhodnutie prvostupňového súdu o vine a treste je nezákonné a nespravodlivé, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola trestne stíhaná. Popiera skutok v plnom rozsahu, ktorý sa jej kládol za vinu, nakoľko v žiadnom prípade nenapadla poškodenú C. D.. Medzi ňou a poškodenou došlo k výmene názorov a fyzickému kontaktu, avšak ona sama bránila syna pred voľne pobežujúceho a štekajúceho psa poškodenej. Teda konala v krajnej núdzi, ale aj v ochrane maloletého syna, ako aj v nutnej obrane pred priamymi útokmi zo strany poškodenej. Vykonaným dokazovaním, výsluchom svedkov a znalcov, ako aj oboznámenými listinnými dôkazmi nebol potvrdený skutok uvádzaný v obžalobe. Nikto nepotvrdil, že napadla poškodenú C. D., zhodila ju na zem a bila ju päťami do oblasti tváre a ťahala ju po zemi. Nebolo preukázané, že ju kopala do oblasti hlavy a krku a spôsobila jej zranenie, tak ako ho popísala obžaloba. Na základe takto vykonaného dokazovania súd nemohol dospieť k jednoznačnému záveru, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, nie je usvedčovaná ani priamymi ani nepriamymi dôkazmi zo spáchania skutku. Preto navrhla, aby bola v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodená, nakoľko z vyššie uvedených skutočností nesporne vyplýva, že v danom prípade proti sebe stoja dve protichodné výpovede, jej a poškodenej, ktorá nie je podporená jediným dôkazom. Má za to, že rozhodnutie o vine a treste je nezákonné a nespravodlivé, nakoľko skutok, pre ktorý je stíhaná nie je trestným činom. Ďalej poukázala, že sa nemôže jednať ani o prečin, vzhľadom na spôsob vykonania činu a následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, pohnútku, keď je jeho závažnosť nepatrná v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. a skutok, ktorý sa jej kládol za vinu, v súlade s týmto ustanovením nemôže byť prečin, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná. Ďalej poukázala na ustanovenie § 24 ods. 1 Tr. zák., že čin inak trestný, ktorým niekto obracia nebezpečenstvo, priamo hroziacej záujmu chránenému týmto záujmom, nie je trestným činom a to v súvislosti s tým, že pes poškodenej ohrozoval jej maloletého syna, ktorý má panický strach zo psov a v súvislosti s jeho diagnózou mohol podľa vedomostí jej ale aj podľa objektívne medicínskych poznatkov vyvolať panický záchvat, ohrozujúci život jej syna. K celému incidentu a fyzickému kontaktu došlo preukázateľne nedovoleného pohybu psa poškodenej a preto jej konanie bolo v krajnej núdzi. S týmto sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Namietala aj právnu kvalifikáciu ublíženia na zdraví, poukázaním na tú skutočnosť, že poškodená neutrpela počas predmetnej výmeny názorov a fyzického kontaktu žiadne zranenia, resp. porušenie telesných alebo duševných funkcií, narušujúce obvyklý spôsob života, nie na krátky čas, resp. prechodný čas. V tomto smere poukázala na znalecký posudok I.. I. D., C.. a jeho závery, keď obvyklý spôsob života poškodenej mohol byť obmedzený na dobu 3 až 5 dní, pričom poškodená nemala vystavenú ani práceneschopnosť. V tomto smere poukázala aj na právnu teóriu a literatúru k trestnému právu hmotnému. V tomto smere v danej kvalifikácii absentuje predovšetkým úmysel, konanie a následok. Vzhľadom na absenciu dôkazov ohľadom skutku, tak ako bolo vyššie uvedené navrhla odvolaciemu súdu, aby bola v súlade s ustanovením § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby po zrušení prvostupňového rozsudku.

Na prejednanie odvolania Krajský súd v Bratislave nariadil vo veci verejnú zasadnutie, ktoré podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vykonal v neprítomnosti splnomocnenca poškodenej organizácie VZP, a.s. - N.. I. R. a poškodenej C. D..

Obhajca obžalovanej N.. I. C. sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomných dôvodov odvolania a navrhol odvolaciemu súdu, aby po zrušení rozsudku prvostupňového súdu obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave poukázala na vykonané dokazovanie, ktoré prebehlo aj pred prvostupňovým súdom, dôkazy obžalovanú usvedčujú od spáchania skutku a preto navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná V.. I. X. uviedla, že je nevinná a pripojila sa k návrhu svojho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por., preto v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por.

preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na prípadné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V predmetnej trestnej veci odvolací súd, pri uplatnení tzv. obmedzeného revízneho princípu upraveného v rámci § 321 ods. 2 v spojení s § 317 ods. 1 Tr. por., nezistil žiadnu takú odvolaním nevytýkanú chybu, ktorá by mohla zakladať dôvod na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.).

Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy (získané zákonným spôsobom) nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie v merite veci postupom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam Trestného poriadku a takto vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil, a to spôsobom zodpovedajúcim dikcii § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd teda nemá pochybností o správnosti a úplnosti skutkových zistení, ktoré v plnej miere zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že v prejednávanej trestnej veci nie je sporná skutočnosť, že obžalovaná V. I. X. fyzicky napadla poškodenú D. aj keď spáchanie skutku popiera. Je usvedčovaná poškodenou C. D., ktorá podrobne popisala priebeh skutku a nie je dôvod jej neveriť, nakoľko priebeh incidentu, ktorý pokračoval pred obytným domom zhodne s poškodenou v rôznych detailoch popisujú aj svedkovia M. G. a I. H., ktorí síce nevideli začiatok incidentu, ale následný priebeh popisujú zhodne s poškodenou. S týmito dôkazmi korešpondujú aj lekárske správy a znalecký posudok z odboru zdravotníctva I. I. D.. Tvrdenia obžalovanej o začiatku incidentu sú nelogické je absolútne nepravdepodobné, aby ju poškodená napadla a útočila na ňu, keď niesla pri vychádzaní z domu kočiek s dieťaťom. Je zrejmé, že k incidentu došlo kvôli tomu, že poškodená okrem dieťaťa v kočíku mala pri sebe psa, ktorý nebol na vôdzke a práve obžalovaná kvôli tomuto vyvolala konflikt s poškodenou, nakoľko jej syn sa bál psov. Poškodená D. popisala priebeh incidentu, ktorý začala obžalovaná, následne ju zhodila na zem, ťahala ju po zemi a prosila ju, aby prestala, nakoľko syn v kočíku strašne plakal a pes utiekol. Na zemi ju držala za vlasy, prosila obžalovanú, aby ju pustila, na čo nereagovala, kopala do nej, pričom tam bol prítomný aj desaťročný syn, ktorý taktiež do nej kopol dva alebo trikrát do hlavy a raz do oblasti ramena a ruky. Týmto útokom sa bránila, chcela obžalovanú siahnuť na zem, to sa jej nepodarilo, pri tomto incidente v tom čase nebol nikto prítomný až keď išli dvaja neznámy ľudia okolo poprosila ich, aby privolali políciu a pomohli jej. Po celý čas incidentu bola na zemi, hlavou dolu, nevedela sa postaviť na nohy, nakoľko obžalovaná ju držala za cop a okolo copu jej vytrhala vlasy. Celý incident sa skončil príchodom polície a následne prišla záchranná služba a bola ošetrovaná. Celý incident trval dlhšiu dobu. Túto verziu obžalovanej o priebehu incidentu potvrdil aj priamy svedok M. G., ktorý uviedol, že nevidel začiatok incidentu, kto koho napadol, bol v jeho predajni, kde mal dosť zákazníkov, počul krik dvoch žien, nachvíľu vyšiel z predajne, videl ako obžalovaná drží druhú ženu za vlasy, ktorá bola v polosede na zemi, poškodená nič nerobila, iba prosila obžalovanú, aby ju pustila, nakoľko ju dlhšie držala za vlasy, tento incident trval do 20 minút. Myslí si, že jedna z tých žien mala so sebou kočík. Svedok I. H. uviedol, že v kritickom čase videl bitku dvoch žien, preto zavolať políciu. Pozeral sa na ne asi 5 minút, dával ich od seba, vyzýval ich aby prestali, ale bitka stále pokračovala. Jasne videl ako obžalovaná poškodenej vytrhla vlasy, pričom videl aj dieťa, ktoré bránilo matku tým spôsobom, že do poškodenej kopol. Obžalovaná tomuto dieťaťu niečo hovorila, ale si nepamätá, či dieťa k útoku podporovalo alebo mu hovorila, aby prestalo. Žiadne zranenia na ženách nevidel, spomína si, že poškodená ležala na zemi a obžalovaná stála nad ňou. Videl ako poškodenej obžalovaná vytrhla vlasy, pričom poškodená prosila obžalovanú, aby ju pustila. Keď videl poškodenú na polícii, všimol si na nej, že mala aj nejaké odreniny. Takisto videl ako obžalovaná v čase keď poškodenú držala za vlasy, ťahala ju po betóne a nedovolila sa jej postaviť. Nevidel, že by poškodená fyzicky napadla obžalovanú. Znalec I. I. D. v znaleckom posudku uviedol, že pri spracovaní znaleckého posudku vychádzal hlavne z lekárskeho správ z 13.04.2013, nakoľko poškodenú vyšetřil až 25.11.2013, kedy poškodená uvádzala bolesti v pohybe hlavou, pričom chrbtica v drierkovej oblasti bola bolestivá a pohyb obmedzený. V tom čase už na nej neboli vidieť zranenia. Vzhľadom na lekárske správy z 13.04.2013 vyvodil záver, že poškodená utrpela pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu, stuhnutie okolo chrbtového svalstva krčnej chrbtice, jedná sa o ľahké poranenie z pohľadu dĺžky liečenia. Nakoľko poškodená bola na materskej dovolenke

nebolo jej potrebné vystavovať potvrdenie o práceneschopnosti. Objektívne poranenia poškodenej boli potvrdené aj z lekárskej správy I.. D., ktorý konštatoval u poškodenej bolesti chrbta a hlavy, obmedzenie hybnosti kolien, bolestivosť hlavy na poklep bez otvorených rán, liečba bola odporúčaná ľadovaním krku a užívaním liekov proti bolesti.

V kontexte týchto dôkazov sa obhajobné tvrdenia obžalovanej V.. I. X. javia ako účelové v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Samotná poškodená popísala priebeh skutku od počiatku zhodne v každom štádiu trestného konania, pričom svedkovia, ktorí videli priebeh incidentu v určitých štádiách popísali tento incident v zhode s výpoveďou poškodenej. Potvrdili vytrhnutie vlasov poškodenej, tak isto útok syna obžalovanej na poškodenú v čase, keď táto ležala na zemi a bola držaná za vlasy. Takisto tvrdenia, že prosila obžalovanú, aby ju pustila, nakoľko sa nemohla postaviť zo zeme, keď na ňu obžalovaná útočila uvedeným spôsobom a z priebehu incidentu výpovede poškodenej, svedkov je zrejmé, že zo strany obžalovanej to nebol iba krátky jednorazový útok na poškodenú, ale tento incident trval dlhšiu dobu. Podľa výpovedí M. G. 10-20 min.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd, vychádzajúc z obsahu predloženého spisového materiálu, dospel k záveru, že všetky súdom prvého stupňa vykonané dôkazy poskytujú dostatočný a spoľahlivý podklad pre záver o vine obžalovanej za spáchaných skutkov tak, ako to vyplýva z podanej obžaloby.

Odvolací súd sa takisto v plnom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením žalovaného skutku z hľadiska naplnenia všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nakoľko obžalovaná sa dopustila skutku na mieste verejnosti prístupnom a prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 k § 156 ods. 1 Tr. zák., vzhľadom na spôsob útoku na poškodenú, pričom je možné konštatovať, že iba vzhľadom na náhodu nedošlo k vážnejším zraneniam poškodenej, keď útok smeroval do oblasti jej tváre a ramien, v čase, keď sa nachádzala na zemi.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd považuje súdom prvého stupňa uložený trest za zákonný, správny a primeraný a v konečnom dôsledku za spravodlivý, vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovanej, okolnosti za akých došlo k spáchaniu skutku, pričom treba prihliadnúť aj na to, že skutok sa stal 13.04.2013 a podľa aktuálnej lustrácie od spáchania skutku obžalovaná sa nedopustila žiadneho protispoločenského konania. Preto je aj peňažný trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby primeraný spolu s náhradným trestom odňatia slobody pre prípad zmarenia peňažného trestu na spodnej hranici trestnej sadzby.

Vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok je správny aj vo výroku o náhrade škody, odvolací súd s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti považoval odvolanie obžalovanej za nedôvodné, preto rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.